

[Indenrigsministeren.]

Kvarterer i København, men de Anskuelse, der er fremsat over for det ærede Udvalg fra københavnske handlendes Side, giver Udtryk for noget helt andet. Tror man virkelig, at Fællesrepræsentationen for de københavnske handlende, hvori der sidder Repræsentanter for alle politiske Partier, vilde komme løbende til Folketing og til Landsting om endelig at opretholde denne Huslejlovgivning, dersom de mente, at der foregik en almindelig Nedgang i Butikslejen? Nej, selvfølgelig vilde man ikke i saa Fald kunne samle forskellige politiske Anskuelse om en Henvendelse.

Det ærede Medlem havde visse Bekymringer med Hensyn til, hvordan det skulde gaa med Forslaget om Installationer i Bygninger, under Hensyn til den Langsomhed, hvormed jeg arbejder. Det er jo nok muligt, at det ærede Medlem er meget hurtigere i Tankegangen end jeg, men det maa jeg saa bede ham undskyldte. Til Gengæld haaber jeg, at jeg, naar jeg engang gaar af som Indenrigsminister, ikke skal have alt for meget at fortryde, at der ikke skal kunne indvendes alt for meget mod de Beslutninger, jeg har taget som Minister; det er rart for en forhenværende Minister at være stillet saaledes.

Til Udvalgets ærede Ordfører (Fritze Teisen) har jeg i og for sig ikke meget at bemærke nu. Almindelig Argumentation er jo ikke mulig i en Diskussion med det ærede Medlem. Jeg kan nævne som Eksempel herpaa, at det ærede Medlem i sin første Tale i Dag rettede en indtrængende Henstilling om ikke at benytte den Lejlighed, der maaske var til at forhøje Huslejen, mens det ærede Medlem i sin sidste Tale talte om, at da der er Boliger nok, kan Husejerne ikke misbruge Retten til at sætte Lejen op. Hvis det sidste er rigtigt, er Henstillingen overflødig; hvis Henstillingen er berettiget, staar den sidste Bemærkning i Modstrid dermed.

Jeg skal endnu hertil føje, at naar det ærede Medlem talte om, at jeg tog løsrevne Sætninger ud af private Breve, saa er der dertil at bemærke, at forud for den Stigning i Huslejen, som den paagældende Lejer nu vil faa, var der gaaet en Stigning fra 28 Kr. maanedlig til 40 Kr. maanedlig. I øvrigt staar denne Skrivelse ganske til Raadighed, man kan se den efter i Enkeltheder; jeg gaar dog ud fra, at man ikke vil benytte den paagældendes Navn paa nogen Maade.

Der var een Bemærkning i det ærede Medlems Tale, som var rigtig. Det ærede Medlem sagde, at naar vi kom ud i et frit Boligmarked, vilde der ske en Regulering

af Lejen. Det er rigtigt, der vil ske en kraftig Regulering af Lejen opad. Det er det, vi staar over for i den kommende Tid. Og naar jeg har nævnt en Stigning af Værdien af Ejendommene i Hovedstaden paa 200 Mill Kr., saa kan det ærede Medlem være overbevist om, at jeg ikke vilde have nævnt dette Tal, hvis det ikke havde været min fulde Overbevisning, at jeg ad Aare kan mødes med det ærede Medlem og være bekendt at have nævnt dette Tal. Se nu bare Tiden an!

H. Chr. Petersen: For mig har det været ganske interessant at overvære denne Forhandling, thi den er en fuldstændig Gentagelse af den, jeg i sin Tid var med til i Odense Byraad, da vi ophævede Huslejerestriktionerne. Partierne stod paa akkurat samme Linie, og Agitationen laa oppe paa samme Højde, endda noget højere, idet det var noget ganske nyt, der skulde præsteres dengang. Der var Protester fra Huslejerforeninger og alt det, som ogsaa foreligger her i Dag. Jeg kan endda supplere det med, at naar den højtærede Minister har faaet eet Brev, saa fik vi dengang 20 Breve; saa vi var meget, meget højere oppe. Trods alt dette ophævede vi Huslejerestriktionerne, og den Vedtagelse er en af de bedste, der nogen Sinde er foretaget i Odense Byraad. Der skete nemlig ingen Verdens Ting, da vi hævede Restriktionerne, det var det morsomme ved det. Alle disse Besværligheder med Fraflytninger, med at Folk skulde vælte rundt omkring paa Gaderne, som man havde spaaet om, udeblev ganske. Da Flyttedagen kom, var der maaske en lille Smule stærkere Tilflytning og Fraflytning end ellers, men i øvrigt mærkede man ikke ret meget.

Bevæggrunden til, at Odense Byraad dengang ophævede Huslejerestriktionerne, var, at man vilde ind under normale Forhold. Der var gennem Aarene blevet bygget, men ikke nok, og man havde bygget nærmest paa Statslaan, Kommune tilskud og ved Hjælp af forskellige Skattelemper og den Slags Ting. Det vilde vi bort fra, vi troede, vi kunde komme bort fra det, naar vi vedtog Huslejerestriktionernes Ophævelse, og i Dag har vi, saa vidt jeg ved, slet ingen Huslejerforening derovre, den er slet ikke nødvendig; vi mærker i hvert Fald ikke Spor til den. Alle de Protester, der kom dengang, er faldet fuldstændig bort, og jeg tror ikke, der er en eneste i Odense By, som i Dag synes, at vi skulde have bibeholdt Huslejerestriktionerne dengang. Byggeriet tog Fart, og Reparatio-